

अर्जुनो नाम तेजस्वी क्षत्रियो हैहयाधिपः । दत्तात्रेय-
प्रसादेन राजा बाहुसहस्रवान् । चक्रवर्ती महातेजा
विप्राणामाश्रमेधिके । ददौ स पृथिवीं समद्वीपां सवन-
पर्वताम् । हरिवं० ४करवीरे, ५मयूरे, “दृष्याख्याया-
मित्युक्तेः” ईदृशे ७धवले । ८शुभतायुषवति त्रि० ।
“अहश्च कृष्णमहर्जुनं च” ऋ० ६, ६, १, “अर्जुनं
सौर्येण तेजसा युक्तवर्णम् भा० । “कृष्णा रूपाण्यर्जुना
वि वो मदे विश्वा” ऋ० १०, २१, ३ “हे अग्ने ! त्वं
कृष्णा कृष्णान्यर्जुना अर्जुनानि श्वेतवर्णानि” भा०
“पिशङ्गमौञ्जीयुजमर्जुनच्छविम्” माघः । (आजनि)
इति ख्याते एनेत्ररोगभेदे” “एकोयः शशरुधरोपमस्तु
विन्दुः शुक्रस्यो भवति तदर्जुनं वदन्ति” माघवः । एकस्या-
माहुरेकस्मिन् १०पुत्रे भेदि० ११इन्द्रे “अर्जुनोवै
इन्द्रोयदस्य गुह्यं नाम” शत०ब्रा० । अर्जुनस्यापत्यम्
इज् । आर्जुनिः आभिमन्यौ ।

अर्जुनध्वज पु० न० ईत० । हनूमति । विवरणं कपिध्वजशब्दे ।
अर्जुनपाकी स्त्री अर्जुनः श्वेतः पाकः फलादिः यस्याः
डोप । श्वेतपाकायां लताभेदे हरितक्यादित्वात् फले
जातस्यापोलुप् लुपि प्रकृतव्यञ्जित्वचने । अर्जुनपाकी
तत्फले स्त्री । [३स्त्रियां गवि, ४कुट्टिन्याञ्च ।

अर्जुनी स्त्री गौरा० डोप । १जषायां, २वाहुदायां, नद्याम्
अर्जुनीपम पु० अर्जुनः खनामख्यातः दृक् उपमा यस्य ।

(सेगुन) इति ख्याते १शाकद्रुमे, २महापलाख्यवृक्षे च ।

अर्ण पु० ऋ-न । अकारादौ १वर्णे “पञ्चासौमहुरीरितः”
तन्त्रम् । २गमनस्वभावे त्रि० । “ऋणोरपो अनव-
द्यासौः” ऋ० १, १७४, २ “अर्णाः अरण्यस्वभावा”
भा० “त्वं चिदर्थं मधुपः” ऋ० ५, ३२, ८ “अर्थं गन्तारम्”
भा० । ३जले न० “अग्ने ! दिवो अर्णमच्छा” ऋ० ३, २२,
३ । “अर्णमम्भः” भा० । अर्थं जलमस्त्यस्य अर्थं अच् ।
४नद्याम् स्त्री । “वर्धन्तामभिषाता अर्णाः” ऋ० ५, ४१,
१४ । “अर्णाः नद्याः, भा० । अभि+अर्ण-क्त् इडभावादि ।
अर्थ्यर्णम् । नि+अर्थ्यर्णम् वि+अर्थ्यर्णम् सम्+समर्थ्यम्
अभ्यासादौ न० तद्धित्तिनि त्रि० । “कालोऽभ्यर्णं जलागमः”
इति सा०ट० । “कृष्णार्णवाभ्यर्णचरैकहंसः” माघः ।

अर्थव पु० अर्णांसि सन्त्यस्मिन् अर्णस्य सलोपः । १ससुद्रे ।
“यादोरत्नं रिवास्ववः” रघुः “कृष्णार्णं वाभ्यर्णचरैकहंसः”
माघः २उदकयुक्ते त्रि० “ततः ससुद्रादर्णवात्” सन्ध्यामन्त्रः
“तिरः ससुद्रमर्थवम्” ऋ० १, १६, ७ । “अर्थवसुदक-

युक्तम्” भा० । अर्णांसि दाहवेनास्वस्य मत्पु-
सलोपः । जलदातरि ३इन्द्रे च “आदित्याज्जायते
दृष्टिः” गीतोक्तेः स्वर्णस्य पर्जन्याधिपत्वाच्च शुक्रस्य
जलदाहत्वात्तथात्वम् । “समानुरर्णवो नृचक्षाः” ऋ०
३, ५१, २ “शतक्रतुमर्णव” शाकियं नरम्” ३, २, ५१, २,
अर्णवं पर्जन्यात्मनोदकवन्तम्” भा० । ५सजले च ।
“अजएकपादनमितरर्णवम्” ऋ० १०, ६६, ११ । “ब्रह्म-
लोके, एतादेवताः सृष्टा अस्मिन्महत्सर्वे” ऐ०ब्रा० ।
अस्य ससुद्रावाचित्वेन क्षीरार्णवः जलार्णवः लवणार्णवः
इत्यादौ आधारताभावबोधः ।

अर्णवज पु० अर्णवात् जायते जन-ड ५त० । १ससुद्रफेने
रत्नमा० । २ससुद्रजातमात्रे त्रि० । अर्णवजातादयोऽप्यत्र ।
अर्णवमन्दिर पु० अर्णवः मन्दिरमिव यस्य । वरुणे ।
अर्णवोद्भव पु० उद्भवत्वस्मात् उद+भू-अपादाने अप् अर्णव
उद्भवोऽस्य । १अग्निजारदृक्षे २चन्द्रे च ३अश्वते न० ।
४त्रियां स्त्री ।

अर्णस न० ऋच्छति ऋ-असुन् उदके सुट् चेति, सुट् ।
जले । “सर्वस्य मर्षः कथमन्यथास्य” माघः । “सिन्धु-
र्नपिय्योऽर्णसा” ऋ० ६, १०७, १२ । [त्रि० ।

अर्णस पु० अर्णोऽस्त्यस्य अर्णो अच् । १ससुद्रे २जलवति
अर्णस्वत् यु० अर्णांसि सन्त्यस्मिन् मत्पु मस्य वः १ससुद्रे
२जलवति त्रि० ।

अर्णोद पु० अर्णांसि ददाति दा-क । १भेधे २सस्तके
त्त जलदातरि त्रि० । [२जलोद्भवमात्रे त्रि० ।
अर्णोभव पु० अर्णसि जले भवति भू-अच् ७त० । १इन्द्रे
अ(आ)र्णगल पु० आर्णद्व गलति गल-अच् प्र० वा
हृषः । नीलभिण्डिकायाम् । हृषाभावे आर्णगलश्च ।
अर्णन न० ऋत-ल्युट् पठे इयडभावः । निन्दायाम् ।
अर्णि स्त्री अर्ण-क्तिन् । १पीडायाम् । करणेक्तिन् । २धनुष्को-
द्याम् । “नान्नं वाञ्छति नो निद्रासुर्पत्यर्त्तिनिपीडितः”
सुश्रुतः ।

अर्णिका स्त्री । ऋत-ल्युट् । नाञ्चोक्तौ ज्येष्ठमगिन्याम् ।
अर्णिक त्रि० ऋत-बा० उक्तम् । सङ्घके । “समद्वैनाम्बिन्द-
त्यल्युकाह भवत्यपि हतमर्थं समद्विन्दति” शत०ब्रा० ।

अर्थ याचने अद० चु० आत्म० द्विक० सेट् । अर्थयते आर्चिषत ।
अर्थयामास । अर्थकः अर्थी अर्थितः अर्थ्यः अर्थनीयः अर्थ-
यितुम् अर्थनम् अर्थना । अर्थयित्वा अर्थयिता
“सुराः समभ्यर्थयितार एते” कुमा० । “अवकाशं किलो-